

Levensgevaar

Haar naam betekent vlinder. En die naam deed ze eer aan. Ze fladderde van de ene plaats naar de andere. Snel even een klant helpen, wat dingen op de toonbank rechtzetten en dan weer naar haar visite in het keukentje achter de winkel. Haar kleurige, lange gewaden en bijpassende hoofddoek wapperden vrolijk mee.

Mijn overbuurvrouw neemt haar geloof serieus. Via haar tablet volgt ze lezingen van belangrijke imams en ze gebruikt YouTube filmpjes om soera's uit haar hoofd te leren. Waar veel Albanezen zich geen zorgen maken over de islamitische leefregels, probeert zij haar geloof dagelijks in praktijk te brengen. Dus kleedt ze zich als moslim en eet ze als moslim en verkoopt ze in haar winkel alleen alcoholvrij bier.

“Vooral omdat ze niet wil weten van de beste Arts Die er is.”

Maar het kruidenierszaakje van buurvrouw Vlinder is inmiddels gesloten. De kosten wogen niet meer op tegen de baten. Dus ontmoet ik buurvrouw niet meer in het knusse keukentje achter haar winkel. Vandaag zit ik bij haar thuis op de bank. Maar wat schrik ik van haar! Vandaag zie ik geen vrolijk fladderende buurvrouw die van de ene naar de andere plaats snelt, maar ontmoet ik iemand die zich met moeite voortbeweegt en als het even kan maar liefst blijft zitten. Met een van pijn vertrokken gezicht wrijft ze over haar gewrichten. Ondertussen vertelt ze me over de eerste chemokuur die ze onderging.

Een paar weken geleden was ze er nog zeker van dat de bestralingen die ze toen kreeg genezing zouden brengen. Nu heeft de ziekte zich langzaam maar zeker uitgebreid en ook andere organen aangetast. Een uitgebreidere behandeling is nodig. Buurvrouw is in levensgevaar. Dat beseft ze best, ook al doet ze of alles weer over zal gaan. Ze is in levensgevaar. Niet alleen vanwege de ernstige ziekte die in haar lichaam voortwoekert. Vooral omdat ze niet wil weten van de beste Arts Die er is.

“Weet je wat Isa (Jezus) zei?” probeer ik nog. “Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.” Maar wanneer Zijn Naam ter sprake komt, verandert haar vriendelijkheid in felheid. “Nee, ik geloof in Gód, niet in Jezus.” Biddend ga ik naar huis. Biddend om genezing voor haar lichaam én ziel. Bid je mee voor haar? En mocht je ook nog in levensgevaar verkeren (ook al ben je geen moslim en nog kerngezond), erger je niet aan Jezus' woorden, maar neem ze serieus!

Gerdine Zoeteman